

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan, izvenredni ponedeljke in dneve po praznikih, ter večinoma po gosti prejemaju, za avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gold., za pol leta 8 gold., za četrt leta 4 gold. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gold., za četrt leta 3 gold. 30 kr., za en mesec 1 gold. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 krajc. za mesec, 30 kr. za četrt leta. — Za tujce dežele za celo leto 20 gold., za pol leta 10 gold. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake velja nižja cena in sicer: Za Ljubljano za četrt leta 2 gold. 50 kr., po gosti prejemaju za četrt leta 3 gold. — Za oznanila se plačuje od četiridesetne petit-vrste 6 kr. če so oznanila enkrat tiskana, 3 kr. če so dvakrat to 4 kr. če so tri- ali večkrat tiskana. Vsakočrt se plača štampelj za 30 kr. Dopolni naj se izvole frankirati. — Rokopisi ne so vredljajo. — Uredništvo je v Ljubljani na celovški cesti v Tavčarjevi hiši "Horn Europa". Osvetlovanje, na katero naj se blagovoljno pošiljati naročila, reklamacije, oznanila s. i. administrativna redi, je v "Narodni tiskarni" v Tavčarjevi hiši.

Iz državnega zbora.

Dunaj, 24. nov. [Izv. dop.]

Seja poslanske zbornice je bila včeraj ob 4. uri sklenena, potem ko je še dunajski poslanec Kronavetter hudo šibal vlado, da je sleparstvo podpirala. Ob 7. uri zvečer zopet se je seja začela. Trajala je potem neprenehoma do 12. ure, da so polagoma odšli poslušalci od galerije in so le ostali v soparni dvorani poslanci in — žurnalisti.

Prvi bi imel govoriti grof Hohenwart, a odrekel se je besedi, kakor je to storil tudi Petrino. Čudno, da se Hohenwart nikakor neče oglasiti; moral bi vendar enkrat pustiti molčanje in povedati svoje mnenje. Reče se, da molčanje je zlato, govorjenje pa srebro, pa v parlamente se ne volijo možje, da bi tamo sedeli, kakor mutci.

Govoril je mesto Hohenwarta kmetski posestnik Schrem, (kleikalec) iz gornje Avstrije; povedal je v kratkih besedah, da kmetsko ljudstvo nij za državno posojilo.

Prav dobro in odločneje nego prvokrat je Lienbacher se izrazil proti finančnemu predlogu. Pravi, da nij nobene varnosti izgovorjene, po kateri bi država posojen denar res nazaj dobila, če ga pa ne, rastlo bo nezaupanje. Tu se ne spoštuje pravica in svoboda, ker se državljanji silijo onim posojati, katerim sami ne upajo nič. — Za L. sta govorila proti predlogu še Herman in Vitezič.

Poslednji govornik proti predlogu je bil baron Tacco iz Goriškega. Tacco se je pri tej priložnosti skazal poštenega zagovornika svoje dežele in vnetega za ljudski blagor. Po tem, da je bil Tacco precej iz početka vstopil v klub levece, sodili smo, da

bode šel vselej z ministerijelno stranko. A denes je pokazal, da je na vse strani neodvisen in v gospodarskih stvareh dobro podučen. On in Koronini sta proti predlogu glasovala, tretji goriški poslanec Winkler pa se je ravno v tej stvari ločil od svojih kolegov in glasoval z ministri, kakor vselej.

V splošni debati sta govorila še minister Depretis, ki je razložil svoje stališče in na vso moč hvalil finančni predlog, in minister Lasser. Če se mora priznati Depretisu, da mirno, stvarno in elegantno govori, se to od Lasserja ne more reči. Lasserju iz vsake besede gleda birokratična oholost, tudi je preveč burke vganjal, kar se je mnogim nespodobno zdelo od zastopnika cesarjevega, da si je s tem vzbujal smeh med že hudo trudnimi poslanci. Branil je sebe, da nij dal koncesij tje v en dan in skušal statistično dokazati, da je bilo mnogo prosilcev za bankine koncesije odbitih.

Seja je bila sklenena ob 12. uri po noči.

Seja 24. novembra. [Izv. dop.] Točno ob 10. uri se je začelo zborovanje. Ministri so vsi navzočni. Mnogo peticij se je zopet oddalo državnemu zboru. Vladi se stavijo tri interpelacije.

Potem zagovarja poročevalec Wolfrum finančni predlog.

Pri glasovanju je bil predlog sprejet za podlago špecijske debate. Proti je samo glasoval klub desnega centra, Slovenci, Koronini in Tacco.

Pri specijalni debati se je precej pri 1. §. vnela daljša debata.

Najvažnejša točka postave pa je odločba c. v čl. 4. po kateri bi se smel denar posojevati tudi na druge papirje in ne samo na take, ki dajo pupilano varnost. Poljski poslanec Gross je nasvetoval, da odpade drugi

del te točke in se smejo v zastavo vzeti samo varni papirji. Brestl predlaga, da se ovrže cela točka in se sploh na zastavljene papirje ne posodi državni denar. Finančni minister je sam z vso odločnostjo zagovarjal to točko in posnemati je bilo iz njegovih besed, da on zahteva sprejetje cele točke, kot dokaz zaupanja.

Že je bilo ob 4. uri popoldne, ko je debata bila končana in šlo na glasovanje. Dr. Kopp zahteva ustno glasovanje. Centrum in levica mrmra, a pri vprašanju predsednika vzdigne se potrebno število poslancev za ustno glasovanje, katero se precej začne. Zanimivo je bilo slišati, kdo za in proti glasuje. Kazalo se je, da so samo Poljaci, pravna stranka in Slovenci vsi proti glasovali, od vseh drugih klubov pa so drugi za, drugi proti glasovali tako, da so glasi za in proti se vedno enako naprej pomikali. Poslednji odda Ziblikievič svoj glas proti. Po zapiskih se je pokazalo, da je 119 poslancev glasovalo proti, 116 pa za predlog. Velik nemir v dvorani, poslanci se zbirajo okolo predsednikove mize in pričakujejo, da naznani rezultat. A kaj se zgodi. Rechbauer se vzdigne, pozvoni in reče: „Ker se glasovi pri škrutinatorjih ne vnamajo, ne morem naznanjati rezultat glasovanja“. Strašen hrup na desni. Ministri glave stiskajo, konferirajo med soboj in z Rechbauerjem; Depretis postane bled, ko zid. Rechbauer zopet pozvoni in kliče: Seja je do 7. uri zvečer odložena“.

Zdaj je nastal tak špektakel v dvorani, kakršnega menda te lesene stene nijso slišale. „To je škandal! nesramnost! Vi hočete eskamotirati glasovanje! Proč s takim predsednikom!“ in kar je tacih izrazov, je več minut grmelo po dvorani. Rechbauer je

Listek.

Narodne stvari: priče, navade, stare vere.

0 pticah životinjah.

(Razglaša jih M. Valjavec.)

(Dalje.)

5. Ako gdo futača čuje na tešče v jutro, onda mu ono leto dosti put vu hlače vujde. (Varaždín). —

To jako škodi ako koga futač ili flutlin fkanil to je ako mu futača v jutro čujemo futati na tešče. Smrdi mu iz zubi i onak smrdi celo leto, a naj bolje škodi nosečoj ženi, kajti onemu detetu na vek smrdi iz zubi i betežno je na prsa. Tak je bila jedna žena vu Star' Greda'. Jem put išla je kopat vu gorice susedu z drugom družinom pak so se težaki kajkaj spominjali. Na poklem počeli su se spominati za flče kaj

škodi gda koj fkanil pak se počmu i da futača spominati, da detetu, kojega mater futač fkanil na veke smrdi iz zubi i da je betežno na prsa. Tam je bilo mnogo žen koje su poznale ovu ženu da je zanosila pak su joj rekly: čuješ, Janek, moraš se i ti čuvati da te futač ne fkanil kajti si zanosila. Na to im ona odgovori: am sem ga ja čula na tešče prekčer. Na to joj starice odgovoriju: joj kaj si to fkanila, kaj si se dala futaču fkaniti? buš vidla da ti bu dete smrdelo i bude betežno na prsa. Na to su se počele drugo spominati. Ova suha zbabila se je na božične dane ali mam su drugi den babe spoznale, da bu ovo dete smrdelo i da je nekak betežno, i s kem je bilo dete starše s tem mu je bolje iz zube smrdelo i bilo je betežno bolje. Vezda je ova žena spoznala, da je to prava živa istina, kaj se pripoveda za futača, da škodi gda koga fkanil i vezda se je zagovorila bogu i blaže-

noj devici Mariji, da bi joj dala detetu dobro zdravje i veselje. Ali metemoga ovo je dete malo za dva mesece. —

Gda kakov nepovoljen veter puše, ve-lju: ovo leto je pak futač o poldan babu fkanil, da tak sm deči veter puše. — Deci a gdagda i velikim govori se: Imaš duhu futačevu, to je: smrdiš kakti futačevo gnjezdo; Ti si futačeve fajte, to je: nikaj se ne snažiš, gde spiš tu i gnusiš i mažeš svojim govnom; Ti hodiš kakti futač, to je: hodiš gidezavo ali si nepošten človek; Ti spiš kakti futač, to je: okol sebe, gde spiš, trpiš govna i nečistoču; Tvoja je hiža kak futačevo gnjezdo, to je: nigdar hiže ne zmeteš niti ne počistiš; Ti si pravi futač, to je: na vek pezdiš i smrdiš. (Zamladinec.)

Či človeka hupkač znori, te se tisto leto večkrat ponesuaži (Logarovci Štr.)

6. Či golo b človeka znori, še tisto leto more služiti iti. (Logarovci Štr.)

nagloma odšel, tudi ministri so izginili. Dvorana se je le počasno izpraznila.

Seja 25. novembra. [Izv. dopis.] Točno ob 7. uri zvečer se nadaljuje seja. Galerija je zopet polna občinstva; tudi vsi poslanci, ki so bili pri ustnem glasovanju, so navzočni in prišli so še nekateri, katerih nij bilo popoludne.

Predsednik bere najpred pismo cesarjevo, v katerem naznanja, da je sprejel adresno poslanske zbornice.

Potem reče predsednik, da je sam z zapisnikarji pregledal in seštel glasove, ter konstatuje, da je glasovalo 119 poslancev proti, 116 za predlog, da je tedaj večina proti. Živahni bravoklici na desni in skrajnilevici. Vlada je tedaj dobila prvo nezaupnico od zbornice; kajti Depretis je odločno zagovarjal zavrženo točko, zagovarjal jo je v imenu vlade. V začetku večernega zasedanja so sami trije ministri bili navzočni, Depretis je pozneje prišel. Kakor kaže, bode na Depretisovo mesto skoraj stopil drugi mož, a kdo, to se ne ve. Herbst bode že odločil; on, ki je tudi zakrivil nezaupnico, glasoval je zoper, da si poprej nij besede znil zoper to točko. Daljno posvetovanje se je naglo vršilo. Točke so se zaporedoma skoraj nespremenjene sprejele. Trudna je bila zbornica in temu nij čuda, ako se pomisli, da je v nedeljo blizu 10 ur, čez polnoč, neprenehoma zborovala in v pondeljek že zopet ob 10. uri skupaj bila, ter do 4. ure sedela.

Postava je bila potem tudi v 3. branji sprejeta.

Na dnevnem redu so bile še nekatere verifikacije, a Ziblikievič nasvetuje, da se seja sklene. Dr. Demel iz Silezkega, zagrižen centralist, bi rad v naglici še dal glasovati o volitvah Jungbauerja na Češkem in Klaiča v Dalmaciji, kateri dve volitvi se imati zavreči po predlogu legitimacijskega odseka. Petrino govori za konec seje, ki se je res sprejel s 109 proti 87 glasom.

Predsednik naznanja, da bode dan prihodnje seje o svojem času pismeno naznanjal poslancem in sklene sejo.

Iz deželnih zborov.

Deželni zbor kranjski.

(1. seja 26. nov.) Skoro tretjina, 11 poslancev nij bilo navzočnih. Po daljšem

ogovoru g. predsednika v. Kalteneckerja, v katerem je pozdravljal poslance, se pravi, da se je v pretečenem letu, kar nij zbor skupaj bil, veliko spremenilo. Spominja o 25letnici cesarjevega vladanja. — Slovenski nadaljuje o 25letnici poudarjaje, da moramo cesarju se zahvaliti za to, da je delil oblast z ljudstvom. Govori dalje zopet nemški o velilni reformi, hvaleč jo z navadnimi ustavovernimi frazami. „Deželni zbor je sicer s tem eno veliko pravico izgubil (entkleidet worden)“ vendar on mora tu svojo osobno mnenje povedati, da je to dobro za Kranjsko in upa, da bo po tem potu prišel „mir med narodi“. Omenja potrjenih postav, posebno šolske postave, dalje dunajske razstave, pri kateri je bilo 89 Kranjcev odlikovanib. On se priporoča Auerspergu in poslancem.

Predsednik dalje spominja odstopilih poslancev L. Svetca in Kromerja in obžaluje, da zbor ta dva tako delavna uda izgubi, dalje obžaluje smrt poslanca Irkiča. H koncu zakliče „slava“ in hoch cesarju.

Preide se na drugo točko dnevnega reda, obljubo novo vstopivših poslancev. Ker g. Pakiža še nij, obljubi denes samo g. Lavrenčič.

Za ravnatelja se volita dr. Poklukar in dr. Zavinšek.

Za verifikatorja sta izvoljena Dežman in Costa.

Predlog deželnega odbora se sprejme o svečanosti petindvajsetletnice vladanja Nj. Vel. cesarja, namreč da se praznuje z veliko mašo, z 21 strelji na gradu, s slovenskim in nemškim glediščem. Dalje bode zbor v posebnem pismu cesarja pozdravil.

Pojutranjem je prihodnja seja. Volili se bodo odseki, brala se bode vladna osnova o novih gruntnih bukvah, in peticije.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 26. novembra.

Dunajski kardinal Rauscher je izdal ob priliki 25letnice cesarjevega vladanja pastirsk list, v katerem politikuje prav reakcionarsko o notranjih in vnanjih zadevah.

Moravski Čehi se bodo deželnega zbora udeležili.

V **Pragi** so bile 24. nov. volitve v mestni zbor. Izvoljeni so Čehi.

Ogerska ministra Kerkapoli in Tisza sta demisijo dala. „P.L.“ misli, da bo najbrž celo ministerstvo odstopilo.

Vnanje države.

V prvi seji **srbške** skupščine v Krajujevu je izročil financminister Cedomil Mijatović postavne načrte o ustanovljenji nacionalne banke in borze v Belgradu, o nekaterih sredstvih v povzdigo obrtnije, revizijo colnega tarifa in upeljavo mere in vage novega sistema.

Ruski vojni minister je predlagal, naj se forta trdnjave Brestlitovsk povečata in vtrdita, in naj se med obema naredi centralni kolodvor. Na očkavskem bregu se bode obrežnih baterij sezidalo za štiri milijone rubljev.

Na **Francoskem** se situacija nij še nič spremenila. Ministri so uložili demisijo, pa novi diktator je nij še sprejel. Kabinet ostane še skupaj, da prestopi Léon Sayovo interpelacijo, zakaj se nove volitve nijso razpisale in o vladni politiki. Ker bo ta napad levičin bržkone z veliko večino zavržen, ostane kabinet bržkone v bistvu tak, kakor je, k večjemu, da dobi kaka osoba portefeuille, ki si je za pospeh reakcionarnih intrig pridobila velike zasluge. Tisti dan, ko se bo Mac-Mahon za diktatorja proglasil, bo imela vsa šolska mladež praznike. „Univers“ se jezi, da je majoriteta Chamborda odbacnila, Mac-Mahonu pa neomejeno oblast dala. Posebno onih sedem let ga jezi. Dosti hudobno govori: „V sedmih letih je ali kralj ali osel ali pa jaz mrtev!“ Republikanski listi pozirajo grenko pilo. „Républ. Franç.“ priznava reakciji zmago. Tolaži se le s tem, da ima novi sistem še ime republike.

Italijanska „Gazetta del popolo“ poroča, da bo sklical papež v decembru konsistorij, v katerem bo protestiral zoper vse, kar se je od 20. sept. 1870 naprej zgodilo, in vse, ki so se nad papežem in katoliško cerkvijo pregrešili, s ljudimi besedami preklel.

Dopisi.

Od gorenje Savine 23. novembra. [Izv. dop.] V naš dopis iz gorenje Savine v št. 259 „Slov. Narod.“ se je nam neljuba pomota vrnila, ko smo navedli, da je več obrtnikov iz gozdov ljubljanske škofije v Gornjemgradu po 1000, 800, 500 itd. dreves dobilo. V ravno ovem in tudi v enem prejšnjem dopisu smo govorili, da je graščinski štantnik 25.000 hlovov iz graščinskih gozdov dobil. Tukajšnji obrtniki računajo pri kupčiji lesa le po hlovah, ali kakor tukaj pravijo „platanicah“. Ravno tako smo tudi mi mislili povedati, da je razen omenjenega štantnika, koji je 25.000 hlovov dobil, še več drugih obrtnikov po 1000, 800, 500, 200 hlovov dobilo; ako se je tedaj beseda „dreves“ namestu „hlovov“ zapi-

7. Či človeka grlica znori, te tisto leto nemre drage dobiti. (Logarovci Štr.)

8. Koj vidi prvi put v letu bos guske mlade, njemu se narediju zánofke. (Varaždin.)

9. Što vidi prvi krát živo kačo, on je cejlo leto srečen. (Noršinci Ugr.)

Do samca od kače v neki Krapini vlóvi, naj mu glavu raseče, našel do funt teškóga alem-kamna. (Zabok.) —

Kača je od vruga, vu repu ima vruga, za to je rep, ače se oceče živ do sunčenoga zahoda. (Koprivnica.) —

Jena kača je, koja dojde na pašu krave cekat. Ima zube kak malo dete. Gda kača vidi krave na paši, doplazi po malo kravam pak se kravi okolo noge omota in tak jako ceka, da krava krv doji a gdagda i ferkne, ače joj se brzo ne pomore. (Koprivnica.) —

Gdo hoče, da mu kača ne bo niš fćinila, mora v mesecu februvaru gda mesec

dol ide vloviti sedem stenie i te požgati i onoga praha mora vu malo torbiecu deti i privezati na črnu žnuricu i za vrat deti. (Židovinjak.) —

Ako v trsju kaču 'skopaš, onda se nadjaš, da buš ono vino na karmini pil. (Židovinjak.) —

Vsaki človek ima svoju kaču i gda ova ferkne mora i človek vumreti. Tak je bilo jem put jeno dete, koje nigda neje štelu pri stolu jesti neg 'da su se domači naobedovali, onda stopram je počelo dete jesti i to je na tle sedečki jelo. Otec i mati su mislili: kak je to, da dete neče nigda jesti pri obedu, neg navek po obedu? pak je otec rekel: čekaj, ja bum jen put gledal čez koju lukuju v hižu nutri, gda bu dete samo jelo, kaj bu delalo. Tak je i fćinil. Gda su ljudi od obeda se stali, počelo je dete samo jesti na zemlji i vsi su odišli 's hiže a dete, gda nikoga

v hiži ni bilo počme zvati: pi pi pi! kak da bi kokoši zvalo, ali ono je zvalo svoju kaču, koja je pod postelum bila. Kača je vse bliže išla tak da je z detetom vre jela. Kak je otec spazil, skoči nutri in vubije kaču. Ali vezda dete reče: tata, zakaj si moju pipicu zatukel? vezda bum ja još predi neg bu dvanajest vur tuklo po noći moral vumreti. Tak se je i dogodilo, dete je vumrlo. (Varaždin.)

Bilo je jeden put jedno dete i to dete je navek mleko, koje je dobilo za jesti, vuni pred počekom na zemli sedeč jelo a jedna kača, kakve znaju se pri hižaj zadržavati, je došla ispod počeka iz svoje lukuje vun pak je sknpa z detetom jela iz tanjéra mleko. Jeden put se je kača naglila jesti a dete joj je reklo: náj, kuka, tak fletno jesti. Ali kuka se je sama žurila a dete se na jen put rasrdi ter je žlicom vudrilo kaču. Na to se pak kača rasrdi i vgrizne dete tak giftno,

sala, je to gola pomota, koje se je gornjegraški oskrbnik hitro prijel, da bi svoje ravnanje v gozdih zakrival. Mi to pomoto tem rajši popravimo, ker nam je za istino, in ker na tem čisto nič nij ležeče, koliko lesa je en obrtnik dobil; glavna stvar je, katero smo si razjasniti za dolžnost šteli, da se gozdi ljubljanske škofije preveč pokončujejo, in da zdajšnji ljubljanski škof nema pravice, dohodke svojih naslednikov prikrajševati. Naše ljudstvo pravi, da so zdaj tisti časi prišli, od katerih so stari ljudje prerokovali; namreč: „kadar bodo gozdi špegle (očale) dobili, ne bo dobro“. Pravijo pa tudi, če bo se še tri leta tako neusmiljez gozdom ravvalo, bodo ti tudi čisto pokončani.

Da pa gornjegraški oskrbnik ne bode več imel priložnosti premij razpisavati, hočemo mu z imenom postreči: Dobili so: Grudnik, Režu, in Batl iz Ljubnega 1500, 1000, 800 hloedov iz hlipovca, ne računaje, kar so prej že iz Trbolce dobili; Neglič iz Grušal kakih 1000, Mostranz v Gornjemgradu kakih 1000, Erjave v Bočni 1000 hloedov. Velikega števila drugih, kateri so po manj dobili, še ne omenimo. Drugokrat znamo še Vam, gospodine oskrbnik, povedati, kako se je v Tolstem vrhu, in gradišči ravvalo. V zadnjem kraji Vas zdaj, namestu prejšnjih krasnih dreves, gole peči gledajo, in to le zarad tega, ker ste čisto zoper gozdarski red sekali, potem še prst in korenine požgali, da znabiti tam ne bode še 200 let nič rastlo.

Domače stvari.

— (Deželni zbor.) V kranjskem deželnem zboru denes g. Pakiža zavoljo tega nij bilo, ker so mu bili „pozabili“ poslati vabilo, naj pride, in dostaviti poverjenico. Popravili so svoj greh s telegrafičnim povabilom. To ne kaže posebne točnosti vladnih organov in deželnega odbora. — G. dr. Zarnik se je vsel na g. L. Svetčevo mesto. — Novi poslanec, g. Lavrenčič, je zasel mesto v centru poleg Poklukarja. — Deželni glavar, g. Kaltenegger, je podvizal se kolikor moči tiho, hitro in za galerijo nerazumljivo govoriti. — Sicer je imela prva seja, ker je največ predsednik govoril, kolikor se da nemški, nekranjski značaj.

da je drugi den od toga vmrlo. Potlam su dete pokopali a kača je ne znala da je dete vmrlo pak je vsaki den pri luknji vun lukala i čakala gda pák mleko i z detetom, je je zahman čakala, ar niti je bil deteta niti mleka, nego otec deteči je došel š švarbenicom, to je siročka, pak je zamahnul za kačom a kača begac v luknju i samo njoj je još rep vuni ostal, kojega je otec deteči išče dosegel i ocekel. Potlam se je več kača ne dala iz luknje a otec deteči nju je vsaki den čakal š švarbenicom i gda je videl, da neče dojtí, ju je zval: hodi, kuka, vun, ja ti nikaj nečem, vezda sem ti nazad prijatel. Nego kača ne je bila nore, kaj bi bila vun došla, neg je rekla: „a, moj dragi človek, ne verjem ja tebi, ar gda se ti zmisliš na tvojega deteta grob a ja na moj rep, onda nč ga med nami nikakvoga prijateljstva. (Ludbreg.) —

(Dalje prih.)

— (Poziv.) P. n. gosp. pevcem čitalniškega pevskega zbora. Petek 28. t. m. je važna pevska poskušnja, h kateri vabi najuljudneje vse gospode pevce Odbor.

— (V Idriji) bode 4razredna narodna šola še dalje rudniška (t. j. lastnina rudnika) in privatna. Rudniku ostaja pravica gospodarstva, imenuvauje učiteljev in disciplinarnih oblasti. Šolsko poslopje se bode na novo postavilo in učiteljem plače zboljšale.

— (V Ptuj) je bilo minuli mesec zborovanje 50 krajnih šolskih svetovalecev, katere je bil okrajni šolski svet pozval. Nadzornik Končnik jim je razlagal najpotrebnejše določbe šolskih postav.

— (Ivana Miklošič-a), učitelja na mariborski vadnici, je „hrvatski pedagog. književni zbor“ imenoval za pravega svojega uda.

— (Nova šolska poslopja) so postavljena v Frajhamu, v Črešnoveh in Petrovčah v slovenskem Štajerji.

— (Častno občanstvo). Občinski zastop v Šmarjeti na Pesnici je dozdanjega občinskega zastopnika g. Žikarja imenoval za častnega občana.

— (Novo društvo.) V nedeljo so imeli kamnoseki, zidarji in lončarji v Mariboru v Gecevi pivarnici shod, v katerem, so sklenili osnovati svoje strokovno društvo. Pravila so se v načrtu sprejela in se podala v osmih dneh cesarskemu namestništvu. Odbor treh ima to izvršiti.

— (Lov na volkove) je bil zadnji ponedeljek v Ložu. Prišlo je na lov več kot 600 ljudi, lovcev, gonjačev in gledalcev. Videli pa nijso ni enega volka.

— (Volk.) V pijavškem lovu blizu Šmarja pod Ljubljano se klati že kake 14 dni volk, ki je gospodarju v Ščurku pokončal pet ovac in zadušil veliko psov. Posestniki napravijo velik lov in upajo, da ga bodo prej dobili, nego lovci v Ložu.

— (Nesreče.) Piše se nam: V Armeškem nad Rajhenburgom so pretečeno soboto našli mrtvega človeka. Spoznali so v njem nekega okolo 60 let starega kmeta od ondot, ki je prej v hosti eno drevo posekoval. Porani, ki jo ima mrtvec na glavi, sodi preiskovalna komisija, da se stavec nij sam, ampak da ga je kdo drugi usmrtil. — Oe dni je na Rožnem pri Rajhenburgu neki ošabni mož povozil staro ženico, ki je neki skušal hitrost čilih svojih konj.

— (Rajhenburška šola) se je — kakor se nam piše — iz dvorazredne razširila v trirazredno; tretji učitelj je že voljen. — Tudi na Blanici in v Dolškem v ravno tej fari se imata šoli osnovati, za kar se pa nekakovo bojazljivo in počasno pripravljaja.

— (Vinska cena) okolo Rajhenburga od dne do dne pada.

— (Napad.) V ponedeljek 17. t. m. je hotel krojaški mojster Mutè iz Ruš pri Mariboru iti z dvema pomagačema v Smolnik. Blizu Lobniškega potoka jih napadejo trije delavci iz steklenarnice in jih z noži bodejo. Mojster je čez nekaj ur umrl, en pomagač pa bo tudi skoraj gotovo. Pravijo, da se je ta zločin iz maščevanja zgodil.

— (Ulom.) V nedeljo pred polnočjo so tatovi ulomili v Šrageljnovo posestvo v Solčavi. Neki železniški delavec, ki blizu tam stanuje, je šel ob tisti uri domov; videl je dva človeka iti čez pot proti Šrageljnovi hiši; pokliče tedaj Miterekerjevega gornika in gre za sumljivima možema. A iskala sta

ju povsod, samo v hiši ne, kjer sta tata med tem blazin, perila in jedi nakrala in čez hrib zbežala.

— (Cerkvena tatvina.) Iz Solčave se nam 20. nov. piše: Včeraj zjutraj je bila naša vas cela na nogah. Ko je namreč mežnarjev pomočnik šel 7. uro zvonit, zapazil je, da je nek tat v cerkev zlomil in sicer iz desnega okna za velikim oltarjem je iztrgal precej močno železno mrežo, eno šipo strl ter si potem okno popolnem odprl. V cerkvi je zlomil v denarno pušico pred stranskim oltarjem ter pobral iz nje, kolikor je bilo v njej, a menimo da se ravno nij obogatil; če je pa kaj pobrže dobil, krivo je cerkveno predstojništvo, katero bi imelo skrbeti, da bi se denar pogosto iz tacih negotovih shramb pobiral in v varnejše nosil. Pušice pri velikem oltarju nij mogel odpreti, a videlo se je, da je vse svoje moči napenjal. Razen tega je še pobral nekaj prav lepih sveč, katere so po stari slabi navadi v cerkvi visele, kakor da bi čakale licitacije, ali pa prijatelja, kakoršnega so vendar enkrat našle. Vsak, kdor ima le za en „šnof“ pameti, mislil bi pri taki priložnosti, da bi bilo najbolje, če se več mož razpošlje na različne kraje, tatu iskat. A kakor v mnogem drugem je naš kraj tudi v tem oziru s plankami zabiti. Na g. fajmoštrovo komando se je več soseskinih mož, pa tudi družega lamotja zbralo in ta čuden komisijon je dirjal po vesi, preiskaval hiše in shrambe veččanov, kakor da bi bili mi tatje, ali da bi bili vsaj tatu skrili — zakaj neki? Morebiti za v gliste! Kot poštene ljudi je nas več prav sram, da smo po svojih lastnih farnih in soseskinih zastopnikih v tako čast prišli, da nas zdaj povsod za šterce imajo; pa kar se je zgodilo, se ne da več popraviti. Le za naprej bi prosili, da bi nam naši skrbni očetje prizanesli, sami sebe pa ne smešili pred pametnimi ljudmi.

— (Manever?) G. Klun v svojem listu meni, da je bil naš poseben manever, ker je v listu od 19. novembra dvovrstna notica o njem, v nekkih eksemplarih pa je nij. Mož sebe precenuje. Zarad take malosti kakor je on, nam nikak „manever“ niti na misel ne pride. Stvar je le prosto ta, da smo važnejši telegram dobili ob 1/28 zvečer, ko je bilo že čez 800 iztisov tiskanih; ker smo pa hoteli, da telegram pride vsaj v nekatere eksemplare, morali smo dve najmenj važni notici ven vreči. Pozná se, da je g. Klun še le jako začeten „redacteur“, zato „manevra“ ne razumeva, kakoršnega bo sam moral delati, če se bo še dalje z Brencljem II. ubijal. To razjasnuje, zakaj tudi telegrama v vseh listih nij bilo.

Poslano.

Vsem bolnim moč in zdravje brez leka in brez stroškov.

Revalescière du Barry

v Londonu.

Izvrstno zdravilo Revalescière du Barry odstrani vse bolezni, ki se leku zoperstavljajo, namreč bolezni v želodci, v živcih, v prsih, na pljučah, jetrah, žlezah, na sliznici, v dušnjaku, v mehurji in na ledvicah, tuberkole, sušico, nahuho, kašelj, neprebavljivost, zapor, drisko, nespečnost, slabost, zlato žilo, vodenico, mrzlico, vrtoglavico, naval krvi, šumenje v ušesih, medlico, in bljevanje krvi tudi ob času nosečnosti, scalno silo, otožnost, sušenje, revmatizem, protin, bledico. — Izpisek iz 75.000 spričeval o ozdravljenji, ki so vsem lekomo kljubovala:

Spričevalo št. 68.471.

Prunetto pri Mondovi, 26. oktobra 1869.

Moj gospod! Morem vas zagotoviti, da odkar čudovito Revalescière du Barry rabim, to je od dveh

